

deles ikke holde, nu foreligger der helt nye Overslag, helt nye Beregninger, derfor maa vi forandre det. Kommer man til Finansudvalget og forelægger disse Forandringer og siger til det: Det og det anbefaler vi, og saa vil vi forhaabentlig komme igennem? Nej, paa ingen Maade. Man opfører ganske simpelt paa Tillægsbevillingsloven hvert Aar den Sum, som man har brugt, og da der ikke kommer et eneste Ord med, maa Finansudvalget selvfølgelig tro, at det er Bevillinger, som der ikke er noget at bemærke ved, at her ikke er Tale om, at disse Overslag ikke kan holde. Alt dette faar man først at vide, da Ministeriet Neergaard er gaaet af, og det socialdemokratiske Ministerium, som er kommet til, kommer til Finansudvalget og siger: Det holder aldeles ikke, der er bevilget saa og saa meget, men der maa bevilges endnu mange Hundrede Tusind Kroner, hvorved det samlede Beløb bliver saa og saa meget større end efter det oprindelige Overslag. Og saa beder den nuværende Undervisningsminister Finansudvalget, om det ikke vil sætte et Medlem ind i et Byggeudvalg, som hun finder det nødvendigt at have, fordi der slet ingen Kontrol er med, hvad der foregaar derovre. Men alle Partier i Finansudvalget betakkede sig paa dette Tidspunkt for at træde ind i en Affære, som man ikke havde haft noget som helst med at gøre, fordi den foregaaende Regering havde holdt Finansudvalget fuldkommen uden Underretning om, hvad der virkelig foregik.

Se, det ærede Medlem Hr. Pitzner, som ved, at saadan har Forholdet staaet i de forløbne Aar for Finansudvalget, er imidlertid saa inderlig forbunden og saa hjertens forlibt i sin tidligere allierede, at han nødvendigvis maa søge at lægge Ansvaret over paa nogle andre, som har faaet vedtaget en Lov af den hele Rigsdag og derefter ikke har haft noget som helst med Lovens Iværksættelse at gøre. Og det gør han altsaa ved bl. a. at paastaa — hvad altsaa den højtærede Undervisningsminister meddeler er forkert —, at Undervisningsministeren i det kortvarige Overgangsministerium Friis skulde have approberet Planeren. Jeg maa henholde mig til den nuværende højtærede Undervisningsminister, som siger, at denne af hendes Forgængere har ikke underskrevet noget saadant; hvor det ærede Medlem Hr. Pitzner har det fra, maa han da formodentlig senere komme til at meddele. Men paa en Maade, som slet ikke ligner det ærede Medlems sædvanlige Fremgangsmaade, søger han ogsaa at drage Forgængerens, den radi-

kale Undervisningsminister, med ind i det, idet han siger: Hr. Keiser-Nielsen havde faaet vedtaget Loven, og Skolerne var da beregnet at skulle koste saa og saa meget, men den 27. Marts forelægger man et nyt Overslag for Hr. Keiser-Nielsen, som viser, at de to Skoler vil blive ca. en Million dyrere. Nu er det to Dage, før Undervisningsminister Keiser-Nielsen gaar af sammen med det daværende radikale Ministerium. Hvilket Ansvar kan han da have for, at der er kommet en saadan Plan ind til ham, som han maaske end ikke har set — hvad jeg ikke har nogen som helst Anelse om —, men som han i hvert Fald ikke har faaet behandlet og navnlig ikke har forsømt at forelægge for Finansudvalget, thi det er først hans Næst-Næst-Efterfølger Hr. Appel, der har faaet Sagen saadan drøftet, at han var i Stand til og havde Pligt til at forelægge den for Finansudvalget. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Pitzner her har forsøgt en Kærlighedsgerning, en Sygeplejgerning, som vidner højt om hans gode Hjerter, men han har ikke tilstrækkelig taget sin lige saa gode Forstand med paa Raad, da han gav den Fremstilling, som nu er blevet saa grundigt korrigeret.

Forskellige Medlemmer har sagt, at da vi om kort Tid skal behandle Valutaspørgsmaalet, skal de ikke komme ind paa det — og derefter er de kommet ind derpaa. Jeg skal tillade mig at sige, at da vi om faa Dage skal behandle Valutaspørgsmaalet, bør vi ikke komme ind paa det — og jeg skal lade være med at gøre det. Det eneste, jeg skal nævne, er et Spørgsmaal, som ikke staaer i Forbindelse med Valutaen, men som staaer i Forbindelse med den ved Valutakrisen fremkaldte Arbejdsløshed. Det hænger nemlig sammen med et Spørgsmaal, som jeg ved, det ærede Medlem Hr. Kragh sidder i spændt Forventning for at høre Besvarelsen af, og denne spændte Tilstand tør jeg selvfølgelig ikke lade vedvare, han maa udløses af den. I Spørgsmaalet om Arbejdsløshedens Bekæmpelse ønsker det ærede Medlem Hr. Kragh at vide, hvad det radikale Venstre vil gøre, hvis der sluttes et toldpolitisk Forlig mellem de Konservative og Socialdemokraterne, om vi da vil benytte den Magtstilling, som vi eventuelt — jeg siger eventuelt — har i Landstinget til at stemme imod, hvad der ved et saadant Forlig er vedtaget her i Folketinget. Det tror nu det ærede Medlem Hr. Kragh er uhyre snedigt opstillet, og paa Forhaand har hans Presse sagt, at det var et genialt Spørgsmaal. Det ærede Medlem ved imidlertid meget godt, hvad Svaret vil blive,